

υπό την έννοια ότι ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο της κατοικίας του δικαιούχου συντάξεως γήρατος ή αναπηρίας ή της κατοικίας των ορφανών αποθανόντος μισθωτού δεν υποχρεούται να χορηγεί σε ενδιαφερομένους παροχές για συντηρούμενα τέκνα ή για ορφανά οσάκις δεν πληρούνται ή δεν πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις που προβλέπει η νομοθεσία του κράτους μέλους κατοικίας για τη χορήγηση των παροχών αυτών και οσάκις το δικαίωμα του δικαιούχου της συντάξεως ή εκείνο των ορφανών του αποθανόντος μισθωτού δεν έχει γεννηθεί, στο άλλο κράτος μέλος, βάσει μόνον της νομοθεσίας του κράτους μέλους αυτού. Πάντως, σε μια τέτοια περίπτωση το αιτούν δικαστήριο ερωτά αν, παρά ταύτα, σε μια τέτοια περίπτωση, ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους διαφορετικού από εκείνο της κατοικίας μπορεί να υποχρεωθεί να χορηγήσει τις εν λόγω παροχές βάσει συμβάσεως κοινωνικής ασφαλίσεως συναφθείσας μεταξύ των δύο οικείων κρατών μελών και ενσωματωθείσας στο εθνικό τους δίκαιο πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού, οσάκις οι ενδιαφερόμενοι έχουν κεκτημένο δικαίωμα για την εξακολούθηση της εφαρμογής της εν λόγω συμβάσεως και μετά την έναρξη της ισχύος του κανονισμού αυτού.

(¹) EE C 122 της 29.4.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 17ης Σεπτεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-498/99 (αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester, για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Town & County Factors Ltd κατά Commissioners of Customs & Excise** (¹)

(«Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Πεδίο εφαρμογής — Τυχερό παιχνίδι στο οποίο ο διοργανωτής αναλαμβάνει ηθική μόνο δέσμευση — Βάση επιβολής του φόρου»)

(2002/C 274/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-498/99, με αντικείμενο αίτηση του VAT and Duties Tribunal, Manchester (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Town & County Factors Ltd και Commissioners of Customs & Excise, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 2, σημείο 1, 6, παράγραφος 1, και 11, Α, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από την

N. Colneric, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύουσα του έκτου τμήματος, τους C. Gulmann, J.-P. Puisseochet, R. Schintgen (εισηγητή) και B. Σκουρή, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 17 Σεπτεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 2, σημείο 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μια παροχή υπηρεσιών εξ επαχθούς αιτίας, από την οποία όμως δεν απορρέουν υποχρεώσεις των οποίων η εκτέλεση μπορεί να ζητηθεί δικαστικώς, για τον λόγο ότι έχει συμφωνηθεί ότι ο παρέχων υπηρεσίες αναλαμβάνει μόνον ηθική δέσμευση για την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών, συνιστά πράξη υποκείμενη στον φόρο προστιθέμενης αξίας.
- 2) Το άρθρο 11, Α, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι βάση επιβολής του φόρου για τα τυχερά παιχνίδια είναι το συνολικό ποσό που εισέπραξε ο διοργανωτής του παιχνιδιού, εφόσον αυτός μπορεί να διαθέσει το ποσό αυτό κατά το δοκούν.

(¹) EE C 47 της 19.2.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 17ης Σεπτεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-513/99 (αίτηση του korkein hallinto-oikeus για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): **Concordia Bus Finland Oy Ab κατά Helsingin kaurunki, HKL-Bussiliikenne** (¹)

(«Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών στον τομέα των μεταφορών — Οδηγίες 92/50/ΕΟΚ και 92/38/ΕΟΚ — Δήμος ενεργών ως αναθέτων φορέας ο οποίος οργανώνει τις υπηρεσίες μεταφοράς με λεωφορείο και του οποίου μια ανεξάρτητη οικονομικά μονάδα μετέχει στην πρόσκληση για την υποβολή προσφορών υποβάλλοντας προσφορά — Συνεκτίμηση κριτηρίων σχετικών με την προστασία του περιβάλλοντος προκειμένου να καθορισθεί η πλέον συμφέρουσα οικονομικά προσφορά — Επιτρεπτή όταν η δημοτική μονάδα που υπέβαλε προσφορά πληροί ευκολότερα τα κριτήρια αυτά»)

(2002/C 274/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-513/99, με αντικείμενο αίτηση του korkein hallinto-oikeus (Φινλανδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν